

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Пазарджик, 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иванка Г. Илинова

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
като разглежда докладваното от Иванка Г. Илинова Търговско дело №
20215200900061 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава Тридесет и втора – производство по търговски спорове, чл. 365 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по исковата молба на АТ. Й. АС., ЕГН ***** , гр. П., ул. "С." № 71 срещу "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД с ЕИК ***** , седалище и адрес на управление: гр. С., бул. "Д-р. Г. М. Д." № 1, представлявано от Изпълнителните Директори Б. И. и Р. М.

Твърди се в исковата молба, че на 10.11.2019 г., в светлата част на денонощието, около 17.15 ч., в гр. П., на ул. "И. В." № *, водачът ЕЛВ. Р. на лек автомобил марка Р." модел "М. С." с рег. № РА****ВТ тръгва от реда на паркираните автомобили, като предприема маневра завой на ляво, и не пропуска попътно движещата се и на право велосипедистка АТ. Й. АС.. В резултат на удара, тя губи контрол над велосипеда и пада на земята. ЕЛВ. Р. причинява ПТП с материални щети и пострадало лице. По случая е съставен Констативен Протокол за ПТП с пострадали лица № ***** и АУАН серия АА с № ***** срещу виновния водач ЕЛВ. Р. за извършеното от нея нарушение на разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. В резултат на ПТП велосипедистката АТ. Й. АС. получила контузия в областта на гръдния кош в

областта на 7,8,9 ребра в ляво по аксиларна линия и корема, със силни болки и съмнение за фрактура на ребра. Пострадалата е приета с отслабено дишане в лявата основа и много силна болка в лявото подребрие.

След ПТП пострададалата е откарана в МБАЛ П. АД, където е приета за лечение, хоспитализирана за периода 10.11.2019г.-13.11.2019г. Назначено е медикаментозно лечение. В следващите седмици, болките в гръдния кош не стихват, а се увеличават, медикаментозното лечение продължава, а също и лечението при домашни условия. След изписването от болничното заведение, състоянието на пострадалата не се подобрява, напротив, влошава се, следват многократни прегледи в МБАЛ П. и «Диагностично - Консултативен център - гр.П.». При поредния контролен преглед, извършен в МБАЛ гр.П., се установява травматично усложнение, довело до бронхопневмония.

Пострадалата е приета отново в болница, където пролежава за периода от 06.01.2020г. до 13.01.2020г. След изписването, лечението ѝ продължава при домашни условия при постелен режим. Предоставен ѝ е болничен първоначално за срок от 24 дни, но впоследствие е удължен и пострадалата е неработоспособна за периода от 10.11.2019г. до 26.01.2020г.

Твърди се, че след настъпването на ПТП, тя изпитва силни болки в областта на гърдите, затруднено е дишането ѝ. Въпреки, че я изписват от болничното заведение, болките ѝ ескалират с всеки изминат ден, постоянно ходела на прегледи, за да установят какво ѝ има. Първоначално я успокоявали, че болките ще отшумят, но при поредния преглед ѝ съобщили, че трябва да бъде отново хоспитализирана (за периода 06.01.20г.-13.01.20г.). Това силно я притеснило и тя започнала да се страхува за живота си, с всеки изминат ден болките в гръдния кош ставали по-силни, а дишането ѝ по-затруднено. От настъпването на ПТП на 10.11.2019г. до края на месец януари 2020г., тя основно е на постелен режим, тъй като болките са силни и движенията допълнително създават нови болки и затрудняват дишането ѝ. Тя страдала, била притеснена, трудно заспива, сънува кошмари, страхува се при пресичане и преминаване на превозни средства. Произшествието се отразява негативно на психическото и състояние и до настоящия момент, спомена за катастрофата е свързан с тежки негативни преживявания, тя променя ежедневието ѝ, възпрепятства всичките ѝ ежедневни работи.

В резултат на претърпяното пътнотранспортно произшествие са

причинени неимуществени вреди,изразяващи се в търпени болки и страдания и имуществени вреди на АТ. Й. АС..Тя търпи и имуществени вреди, изразяващи се в разходи за лечение и увреди по собствения велосипед, които са оценени на 560 лева и са заплатени от ответното дружество и не са предмет на настоящето дело.В случая съществува пряка причинно-следствена връзка между деянието на водача Елвира Рашид и настъпилите общественоопасни последици - телесните повреди на пострадалата АТ. Й. АС.. За виновния водач на лек автомобил марка “Р.” , модел “М. С.” с рег. NPA*****ВТ е налице валидна застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите при ЗАД “Далл Богг Живот и Здраве” АД - застрахователна полица NBG***** с период на действие от 15.09.2019г.до 14.09.2020г.Тази застраховка покрива вредите, за които виновния водач отговаря, съгласно българското законодателство.

По тази причина, на 27.12.2019г. с молба с вх.№***** пред “Застрахователно Акционерно дружество ДаллБогг:Живот и Здраве:” АД, като застраховател по задължителна застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите на виновния водач по реда на чл. 380 от КЗ е предявена претенция по доброволен ред. Образувана е ликвидационна преписка по щета № 0801-000010/2020-01, по която бяха представени всички наличните документи, в това число Констативен протокол за ПТП с пострадали лица и удостоверение за банкова сметка. На 19.03.20г., на пострадалата са заплатени 560 лева, представляващи обезщетение за имуществени вреди, изразяващи в разходи за лечение и унищожения ѝ велосипед, които не са предмет на делото. Обезщетение за неимуществени вреди не е заплатено.

С оглед гореизложеното, съдът е сезиран с искане да постанови решение,с което да осъди “Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве” АД да заплати 26 000,00 лв. обезщетение за неимуществени вреди,ведно със законната лихва от 27.12.2019г.- датата, на която ответното застрахователно дружество е уведомено за настъпване на застрахователното събитие от страна на увреденото лице до окончателното изплащане на обезщетението;направените по делото разноси, включително и адвокатски хонорар по реда на чл. 38, ал. 1, т.2 от ЗА.Посочена е банкова сметка ,по която да се извърши плащането: IBAN: BG***** при “Уникредит Булбанк” с титуляр АТ. Й. АС..

Представени са писмени доказателства и са формулирани доказателствени искания.

В отговора на исковата молба ответната страна признава съществуването на валидно застрахователно правоотношение по отношение на лек автомобил марка „Р. М. С.“, с рег. №РА*****ВТ по силата на Застрахователна полица № ВГ*****.,както и изплащането обезщетение в размер на 560,00лв.на ищцата.

Оспорва вината на водача на л.а. марка „Р. М.“, с рег. № РА ***** ВТ – ЕЛВ. Р., която не е нарушила императивните разпоредби на Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и Правилника за неговото прилагане, съответно не е причинила процесното ПТП,така както е описано в подадената искова молба.Въз основа на това,твърди,че липсва основният елемент от фактическия състав на деликта, а именно - противоправно поведение.Оспорва изключителната вина на водача,тъй като ако съдът приеме,че тя има вина , то велосипедистът също със своето противоправно пътно поведение е допринесъл за настъпването на инцидента и за степента на вредите от същия.

Оспорва твърдението на ищцата,че ПТП-то е настъпило в светлата част на денонощието.Предвид датата на настъпване на инцидента,описаният час на настъпване на произшествието, отразен в Констативния протокол с Пострадали лица, следва да спада към тъмната част на денонощието.

Оспорва механизма на ПТП. Същият не отговаря на така описания в исковата молба,както и представения с исковата молба Констативен Протокол с Пострадали Лица,който макар и официален удостоверителен документ, не се ползва с материална доказателствена сила относно механизма на ПТП, тъй като съставилият го орган не е присъствал на самото ПТП, а само е отразил в протокола изявлението на страната.

Оспорва твърдените травми и причинно следствената връзка между тях и процесното ПТП .

Оспорва твърденията на ищцата,че същата в следствие на инцидента е получила фрактури или фисури на ребра 7, 8 и 9.От оскъдната медицинска документация представена с исковата молба, данни за подобни наранявания няма, като изрично е записано в епикриза от хирургично отделение към

„МБАЛ П.“ АД от 10.11.2019 г., че резултатите от рентгенографията на ребрата не показват никакви травматични увреждания.

Ако се установи, че ищцата е претърпяла наранявания, изразяващи се в травми на ребрата, оспорва причинно-следствената връзка между тези травми и претърпяната от ищцата бронхо-пневмония.

Оспорва твърдените от ищцата душевни болки и страдания причинени от процесното ПТП, за които не предоставя никакви доказателства.

Оспорва твърдението на ищцата, че постоянно ходела на контролни прегледи. Това твърдение не е подкрепено от каквато и да е документация, като смята, че напротив, ищцата е negliжирала своето състояние, като не е извършвала прегледи при специалисти. Оспорва размера на претендираното обезщетение.

Оспорва претенцията по акцесорния иск за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който същите се претендират, по аргумент за неоснователност на главния иск. В случай, че съдът счете иска за основателен, да приеме за начална дата за изчисляване на лихва, деня следващ датата на плащането (20.03.2020 г.) или деня след изтичането на тримесечния срок от завеждане на застрахователната претенция - 28.03.2020 г.

Твърди съпричиняване за настъпване на процесното ПТП от велосипедиста АТ. Й. АС., която е нарушила следните разпоредби:

- чл. 79, т. 1 от ЗДвП - всеки велосипед следва да има изправни спирачки, за да

може да участва в движението.

- чл. 79, т. 2 от ЗДвП - всеки велосипед следва да има изправен механичен или

електронен звънец, за да може да участва в движението.

- чл. 79, т. 3 от ЗДвП всеки велосипед следва да има устройство за излъчване на

бяла или жълта добре различима светлина отпред и червен светлоотразител отзад, за да може да участва в движението.

- чл. 79, т. 5 от ЗДвП - всеки велосипед следва да има бели или жълти светлоотразители или светлоотразяващи елементи от страни на колелата, за да

може да участва в движението.

- чл. 80, т. 1 от ЗДвП - Водачът на велосипед е длъжен да ползва светлоотразителна жилетка при управлението му извън населените места, през тъмната част на денонощието и при намалена видимост.

- чл. 80, т. 2 от ЗДвП - Водачът на велосипед е длъжен да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение.

Твърди, че поради спрелите автомобили, водачът на л.а. „Рено Меган Сценик“ не е имал видимост към преминаващия велосипедист, съответно се касае за случайно събитие.

Твърди, че велосипедиста се е движил със скорост несъобразена с пътната

обстановка, по конкретно с липсата на видимост, поради спрелите автомобили, с което е допринесъл за настъпването на ПТП-то.

Твърди, че една от причините за развитието на бронхо-пневмония е придружаващото заболяване хроничен бронхит, заболяване, което ищцата е имала преди ПТП. В условията на евентуалност твърди, че причини за развитието на бронхо-пневмония е нездравословния начин на живот на ищцата и конкретно вредни навици, като тютюнопушене и употреба на алкохол, като същите са причина за сериозността на нейното състояние.

Твърди, че ищцата не е спазвала препоръките на специалистите, в следствие на което е получила визираното усложнение. Ако е приемала нужните обезболяващи, същата не е следвало да получи бактериална инфекция.

Твърди, че ищцата не е спазвала препоръките на лекарите, по-специално не е била на леглови режим.

Твърди, че ходът на заболяването е бил с подобрение и към днешна дата ищцата е напълно възстановена от получените увреждания.

Твърди, че липсват медицински документи, обвързани с проследяването на здравословното състояние на ищцата, липсват медицински документи относно извършени контролни прегледи с ортопед-травматолог и пулмолог, рентгенови снимки и други документи, които са необходими при твърдените увреждания от ищцата.

Твърди, че ищцата не е извършвал контролни прегледи при специалисти.

Твърди, че ищцата не е провеждала рехабилитация и физиолечение за получените телесни увреждания.

Възразява, на отделно основание, срещу акцесорните искове за лихва, както и размера на претендираните лихви и началния момент, от който ще се търсят, по аргумент за неоснователност на главния иск. Съгласно чл. 497, ал. 1 КЗ застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок. Застрахователят е определил и изплатил в срок застрахователното обезщетение, поради което не дължи законна лихва за забава. Застрахователната претенция е заведена на 27.12.2019 г., видно от вх. № 4142 от същата дата. С писмо изх. 247 от 20.01.2020 г. с цел установяване на основанието и размера на претенцията, както и причините, обстоятелствата и механизма на ПТП от ищцата са изискани допълнителни документи. Видно от известие за доставяне с баркод № ЕВ*****ВГ пратката не е потърсена от ищцата и до настоящия момент не са изпратени изисканите документи. Въз основа на първоначално представените документи застрахователят се е произнесъл по писмената застрахователна претенция като е определил и платил на ищцата обезщетение в размер на 560,00 лв. Въз основа на горепосоченото застрахователят се произнесъл в законоустановения срок и лихва не се дължи. В условията на евентуалност при положение, че бъде уважен предявения иск, моли съда да присъди законна лихва от деня следващ датата на плащането (20.03.2020г.) или деня след изтичането на тримесечния срок от завеждане на застрахователната претенция 28.03.2020г.

Ответникът формулира искане за допускане до разпит при режим на призоваване, като свидетел за доказване на механизма на ПТП и съпричиняване от страна на ищцата, водачът на л.а. „Р. М. С.“ с рег. № РА***** ВТ - ЕЛВ. Р. . Формулира и други доказателствени искания.

Депозирана е допълнителна искова молба в законния срок, в която ищцата оспорва направените от ответната страна възражения, че ищцата А.А. има вина, и че има противоправно поведение, което да е допринесло за настъпване на процесното ПТП. Твърди се, че тя се е движила направо, без да

предприема никаква маневра и е била ударена от лекия автомобил, който внезапно се е включил в движението от реда на паркирали коли (каквото е бил и той самия). Оспорва и твърдението за съпричиняване от страна на ищцата, която счита, че няма вина за настъпване на процесното ПТП. Оспорва всички наведени твърдения, че ищцата е виновно за настъпване на инцидента. Оспорва твърдението, че в конкретния пътен участък е било тъмно и/или неосветено. Местопроизшествието е добре осветено. Към момента на ПТП било светло. Оспорва твърдението, че велосипедиста А. се е движила с несъобразена скорост. Оспорва твърденията, че била без светлини и отличителни знаци. Колелото е имало фар, който бил включен.

Оспорва наведените твърдения, че ищцата не била спазвала назначеното ѝ лечение и препоръки. Тя е била основно на легло след ПТП и в следващите няколко месеца, като е откарвана с автомобил от близките си на контролни прегледи. Тя не е negliжирала състоянието си, напротив, то е било проследявано, но предвид тежката травмата и контузия на гръдния кош, притискайки и белите дробове, се е стигнало до усложнение и развитие на бронхопневмония. Веднага след ПТП, тя е приета в МБАЛ П. със силна болка в лявата гръдна половина и затруднено дишане, което е отслабено в лява основа. Тя е имала силна болка в ляво подребрие и лява латерална част на корема и силна болка върху 7, 8, 9 ребра в ляво предна аксиларна линия.

Оспорва наведеното твърдение, че преди настъпване на процесното ПТП пострадалата е страдала от хроничен бронхит. Всички травми и усложнения са следствие на настъпилото ПТП. Тя не е имала никакви проблеми в здравословното си състояние, непосредствено преди настъпване на процесното ПТП. Това ще се установи, както от медицинските документи, така и от свидетеля. Посредством неговите показания ще се установи и нейното състояние, преди ПТП.

Оспорва изцяло и всички твърдения на ответника, че травмите на ищцата не били в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. Те са с доказан произход и са в пряка причинно-следствена връзка с неправомерното поведение на водача ЕЛВ. Р..

Намира за изцяло неоснователни твърденията на ответното дружество в отговора му на искова молба, че ищцата не е търпял всички посочени в исковата молба вреди и че не са ѝ били причинени всички посочени телесни

увреждания, че същите не се намират в причинно - следствена връзка с настъпване на процесното произшествие и че били по причина от начина на провеждане на лечението и/или поради неспазване на назначения режим или неявяване на контролни прегледи.

Ищцата счита за неоснователни твърденията в отговора на исковата молба, относно размера на исковата претенция, за който ответната страна сочи, че не кореспондира с принципа на справедливостта. Освен силните болки и страдания от телесните увреди, тя дълбоко страдала, че е отглеждана месеци наред, от децата и съпруга си като бебе - целият ѝ живот и бит, всичко се случва в една стая - у тях или в болничната стая, това продължило през първите 3 месеца след ПТП. У нея се появява страх, дали ще оживее, тъй като през първите седмици, състоянието ѝ постоянно се влошавало. След като отново се върнала на работа, тя се страхувала да излиза сама, да се вози в кола, все още сънува кошмара на катастрофата, притеснена, изнервена, променена завинаги след катастрофата. Затворила се в себе си, говорила само за травмите, как и дали ще се излекува и кога, не желае да излиза, не желае да се среща с хора, не желае да посрещне близки, които са дошли да я посетят. Каквато и сума да бъде платена, тя не може да върне състоянието ѝ такова, каквото е било преди настъпването на процесната катастрофа. Това произшествие остава и траен негативен белег в съзнанието на пострадалата. Тя е изпълнявала стриктно назначените ѝ лечения и в тази връзка оспорва наведените от ответника твърдения, че има принос, изразяващ се в неспазване на лекарските предписания, изразяващи се в явяване на контролни прегледи.

Твърди, че претендирания размер е съобразен и с постоянно нарастващия минималният размер на застрахователните суми по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и съответно значително увеличените премии, събирани от застрахователните дружества, размера на минималната работна заплата за страната, както и практиката на съдилищата, постановявана при сходни казуси, социално-икономическото състояние на страна ни и инфлационните процеси.

Допълва въпросите към експертизата в автотехническата ѝ част .

Депозиран е отговор на допълнителната исковата молба, в който ответника поддържа вече направените в отговора на исковата молба

възражения.

Като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност,за да се произнесе от фактическа страна съдът прима за установено следното:

По делото не се спори,че ищцата е получила телесни увреждания при пътен инцидент на 10.11.2019г.,около 17,15ч.в гр.Пазарджик,на ул.“И. В.“№*,както и че другият участник в ПТП,разпитаната като свидетел по делото ЕЛВ. Р.,управлявала лек автомобил марка Р.,о.модел М. С. с рег. №РА***** ВТ,за който е била сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ по Застрахователна полица № ВG***** ,валидна към датата на процесното ПТП.

По делото е представен Протокол за посетено ПТП,съставен на 15.11.2019г.от дежурен по ПТП Т. В. Г.В протокола е посочено като причина за ПТП тръгването на лекия автомобил от ред паркирали автомобили предприемайки маневра завой наляво,при която не е пропуснал попътно и направо движещия се велосипед,вследствие на което велосипедиста загубил контрол и се блъснал в автомобила.

Отразеното в протокола ,съответстващо и на изложеното в исковата молба като механизъм на ПТП е оспорено от ответника,поради което е допусната комплексна съдебно автотехническа и медецинска експертиза.Експертизата в автотехническата ѝ част е взела предвид материалите по делото и събраните в хода на процеса гласни доказателства-показанията на св.Р.,управлявала лекия автомобил участник в ПТП-то.

Свидетелката е посочена от ответната страна и в показанията си същата установява,че към 17,00ч.била паркирала в дясната страна на улица без изход и следвало да направи обратен завой,за да излезе от улицата.За да извърши маневрата обратен завой,свидетелката установява,че потеглила с автомобила си напред и наляво,установила колата в средата на улицата почти перпендикулярно.Погледнала назад ,за да влезе в отбивката към паркинга и оттам с ляв завой да обърне посоката на движението и да излезе от улицата,на която била паркирала.Когато погледнала назад видяла човек да изхвърля боклук в метален кош,когото изчакала да освободи пътя.Когато започнала бавно да кара в посока назад,усетила как някой пада пред автомобила.Погледнала напред и видяла падналата жена.Излязла от колата и

се опитала да ѝ помогне като повдигне колелото и ѝ помогне се изправи, тъй като била паднала на лявата си страна. Не могла да ѝ помогне, защото колелото много тежало – за рамката били вързани поне 10 парчета ламинат. Свидетелката установява, че от лявата страна на улицата, където паднала ищцата имало неравност по пътя, а именно между пътното платно и бордюра било повдигнато за улесняване на качването от пътя на тротоара. Заради това свидетелката заключава, че най-вероятно ищцата е залитнала от тежестта на колелото, натоварено с ламинат, преминавайки над издигнатата нагоре част от пътното платно и падайки се е ударила в автомобила. Установява, че при падането колелото се е приплъзнало напред и предното колело е влязло под лявата предна част на автомобила. Установява, че не е видяла откъде идва ищцата преди да усети падането ѝ.

Свидетелката установява, че по време на инцидента се смрачавало, но се виждало. Ищцата била без жилетка. Свидетелката не забелязала по велосипеда светлоотразителни елементи и фарове. Предложила на ищцата да я закара на лекар или у дома ѝ, но тя отказала. Ищцата видимо имала болки, заради които се придържала с ръка в областта около и над корема. Свидетелката установява, че казала на ищцата, че толкова тежко колело не трябва да се кара, а да се бута. Ищцата я послушала и си тръгнала бутайки колелото.

От заключението на в.л.инж. Ф. се установява, че автомобила на ищцата е бил паркиран в дясната част на ул. “И. В.” в посока градската градина, преди отбивка в дясно като мястото на паркиране е очертано в червено на снимка №2 на стр.13 от заключението. В зоната на произшествието експерта установява наличие на изкуствено създадена неравност от бетон свързваща пътното платно и тротоара - снимка №3 на стр.14. Експерта определя движението на двамата участника в движението, както следва: велосипедиста се е движил в лявата част на улицата в посока север, към градската градина. Автомобила от паркирано положение в дясно на улицата е извършил маневра завои наляво и е навлязъл в лявата лента за движение на пътя с намерение да извърши движение назад и след това да обърне посоката на движение. Експерта установява, че липсват обективни данни за осъществен контакт-удар между двете превозни средства. Липсват явни повреди по двете превозни средства. Експерта установява, че с оглед ширината на пътя

,маневрата обратен завой не може да бъде извършена без автомобила извърши допълнителна маневра на заден ход.Извършването на тази маневра от своя страна предполага именно изнасяне на автомобила в лявата част на улицата,след което на заден ход да навлезе в пътната отбивка в дясно на улицата.Велосипедистката се е движела в лявата част на пътното платно поради паркирали в дясно автомобили.

Експертизата установява,че от мястото на потегляне до мястото на спиране автомобилът е изминал разстояние от 10,3м.при скорост 15,2 км./ч.за време от 4,5сек.При това положение пълния спирачен път е 5,05м.,а времето необходимо за изминаването му е 1,77 секунди. Средната минимална скорост на движение на велосипеда експертът определя на 10,5км./ч.,или до мястото на падане велосипеда е изминал 13м.от момента на потегляне на автомобила.Пълния спирачен път на велосипеда е 4,9м.,а необходимото време за изминаването му е 1,86 секунди.От тук извода на експерта е,че велосипедиста е имал възможност да намали скоростта на движение и да спре без да загуби равновесие и да падне ,ако е предприел извършване на посочената маневра при потеглянето на автомобила и по този начин да предотврати падането.

Експертизата определя безопасната дистанция при преминаване на ППС до неподвижна преграда,в случая спрял лек автомобил,на 16 см.

В момента на реакция на двамата водачи за спиране,те не са имали възможност да избегнат произшествието със спасителна маневра.Предприетото рязко снижение на скоростта на движение на велосипеда,според експерта е предизвикало загуба на равновесие и падане.Преди да предприеме маневра намаляване на скоростта и спиране велосипеда и изминал път от 8 м.,без да реагира адекватно на пътната обстановка.Водачът на велосипеда е реагирал със закъснение от 2,8сек.Експертизата не разполага с данни за изправността на велосипеда.Установява обаче,че прикрепването на товар ,в случая с тежест от около 15 кг.,колкото е теглото на 8бр.ламинат с дебелина от 6-8мм,върху рамката и странично на велосипеда,води до изместване на центъра на тежестта и равновесната система на велосипеда.Това би имало като резултат затрудняване на действието на спирачната система поради притискане на жилата на спирачките,а при намаление на скоростта би могло да доведе до

загуба на устойчивост и равновесие на системата,при което е възможно падане.

От техническа гледна експертизата посочва основните причини за процесното ПТП,а именно:предприетата от водача на лекия автомобил маневра в момент и на място когато зад автомобила и от ляво на него по пътното платно в непосредствена близост се движи велосипед,както и липсата на своевременна реакция от страна на ищцата като водач на велосипеда, виждайки движението на автомобила,да намали скоростта на движение и да спре безопасно,а така също и неправилно прикрепения към велосипеда товар,заради който и при намаляване на скоростта настъпва лесно загуба на устойчивостта и равновесието и като краен резултат падане.

От медицинската част на експертизата се установява,че вследствие на падането ищцата е претърпяла телесни увреждания,които са установени при постъпването ѝ в ЦСМП ,където е била приета за наблюдение и лечение през периода от 10.11.2019г.до 13.11.2019г.Уврежданията са диагностицирани като контузия на лявата половина на гръдния кош и корема без открита рана и охлузвания в лявата гръдна половина.По време на престоя в болничното лечебно заведение е проведена консервативна медикаментозна терапия с обезболяващи и отхрачващи средства,вливания и нискомолекулярен хепарин.Изписана е домашна терапия,но на експертизата не са предоставени данни за това същата да е била прилагана от ищцата.Липсват данни и за явяване на плануваните контролни прегледи.Експертизата установява,че ищцата е изпитвала най-силни болки по време на инцидента,при оказване на първа помощ и при медицинската обработка при приемането ѝ в болницата.Чувствала е умерена болка при дишане и лека болка при инвазивните мероприятия-изследвания,венозни манипулации и др.Болката постепенно се е редуцирала под въздействие на изписаната и проведена обезболяваща терапия.В момента ищцата не страда и не се очаква за в бъдеще да страда от постоянен или преходен болков синдром.Становището не експертите е,че не е имало основание ищцата да търпи ограничения от битов характер.Възстановителният период за охлузванията е една седмица,а за контузията на гръдния кош – от две до три седмици.Травмата не е оставила белези и след и по тялото на ищцата.Становището на експертизата е,че при ищцата възстановителния период е продължил най-вероятно 54 дни,за което

правят извод от продължителността на издадения болничен лист за временна нетрудоспособност. Като причина за продължителността на периода експертите изтъкват липсата на данни същата да е закупила изписаните ѝ медикаменти-не са представени рецепти, амбулаторни листове и няма регистрация в НЗОК. В заключението е посочено, че ищцата не се е явила на назначените контролни прегледи на 15.11.2019г. и на 19.11.2019г. В предоставените на експертизата документи няма данни за останали постоянни увреждания.

Експертизата установява, че ищцата страда от хроничен бронхит, което най-вероятно се дължи на факта, че същата е пушач от 20-30 години като пуши по кутия цигари дневно.

Експертизата е категорична, че развитието на двустранна бронхопневмония две месеца след инцидента няма връзка с получените при процесното ПТП травматични увреждания.

В съдебно заседание д-р П.-вещо лице от състава на комплексната съдебна експертиза установява, че при явяване на контролен преглед след изписването от болнично лечение не се издава амбулаторен лист и прегледа се извършва в същото болнично заведение, където е проведено лечението. В тази връзка посочва, че прегледа от 09.12.2019г., за който ищцата представя амбулаторен лист с молба от 28.03.2022г., издаден от друго болнично заведение различно от това, където ищцата е постъпила за лечение непосредствено след инцидента, няма връзка със заболяването, за което е била хоспитализирана на 10.11.2019г. В.л. д-р Д. е категоричен, че втората хоспитализация на ищцата по повод заболяване двустранна бронхопневмония няма връзка с пътния инцидент и получените при него травматични увреждания. И двете вещи лица са категорични, че при направените на ищцата по време на престоя ѝ в болница от 10.11.2019г. до 13.11.2019г. рентгенологични изследвания не е установена контузия на бял дроб или фрактури на ребра, които да компресират белия дроб. Д-р П. обяснява в съдебно заседание, че вследствие на продължителното тютюнопушене в продължение на 20 години, ищцата кашля непрекъснато, което може да обяснява по-изразеното усещане за болка, което се явява субективно.

За установяване на претърпените от ищцата болки е страдания е

разпитана посочената от нея свидетелка: В. Г. Я.,далечна роднина по сватовство-сестра на свекървата на ищцата.Свидетелката установява,че след инцидента ищцата била в болница в продължение на една седмица.Когато отишла да я види ,ищцата не можела да се движи,блял я белия дроб,гърдите й били ударени.Свидетелката останала при нея и стояла там денонощно в продължение на 10 дни.След това ходела при нея в продължение на два месеца и стояла през деня,а вечер се прибирала у дома си.Готвела,чистела,къпела ищцата,помагала й да ходи до тоалетната.Не можела да си движи ръката.Ударена била в дясната долна част на гърдите и ищцата й казала,че има счупени ребра .Имала синини по дясната част на гърдите и краката.През това време съпругът й я водил по лекари,но свидетелката не знае при какви лекари е ходила ищцата.След втория месец се разболяла от бронхит,а после и от пневмония.Давали й аналгин и аспирин за болките в гърдите.Минавало й и започвала да спи.В момента ищцата се оплаква от болки в гърдите,като застудее времето.Преди инцидента ищцата работела като чистачка и нямала здравословни оплаквания.Заради пневмонията се наложило да влезе в болница и два месеца била в болничен.След това се върнала на работа.Сега като се сети за катастрофата изпитва страх.Оттогава не е карала колело.

Като доказателство по делото от ищцовата страна е представена докладна записка за инцидента,Акт за установяване на административно нарушение,влязло в сила наказателно постановление и история на заболяването на ищцата по време на болничния й престой в МБАЛ П..Докладната за процесния пътен инцидент е изготвена на 12.11.2019г.по повод постъпил сигнал от ЦСМП в 18,20ч.на 10.11.2019г.Служители на сектор ПП към ОД на МВР П. отишли и намерили ищцата в ЦСМП на МБАЛ П.Ищцата съобщила ,че е претърпяла инцидент на ул.“И. В.“ №1 с лек автомобил като шофьора на автомобила й предложил да я закара в бърза помощ,но тя отказала.По-късно получила болки в лявата част на гърдите и отишла в болницата.След установяване на лекия автомобил и водача,същият е дал обяснения в смисъл,че автомобила потеглил от ред паркирани автомобили като предприема маневра завой наляво като отнема предимството на попътното движещия се от лявата му страна велосипед.Вследствие на това велосипедистката загубила контрол върху велосипеда ,пада и се блъска в предната лява част на автомобила.Същата фактическа обстановка ,установена

по обяснения на участниците в пътния инцидент е възпроизведена в съставения Акт №*****.за установяване на административно нарушение извършено от ЕЛВ. Р. като водач на лек автомобил Р.,модел М. С.,рег.№РА**** ВТ.Акта е подписан от ЕЛВ. Р. без възражения.Въз основа на акта е издадено наказателно постановление №*****,с което на ЕЛВ. Р. е наложено наказание за нарушение на разпоредбата на 25 ал.1 от Закона за движение по пътищата.Постановлението не е обжалвано и е влязло в законна сила на 17.12.2019г.

Ответната страна представя като доказателства по делото издадена от Общината П. извадка от схема на пътни знаци в процесния участък от ул.“И. В.“ .В писмото на Общината,с което е изпратена схемата е посочено,че улицата в този участък е без хоризонтална пътна маркировка.Представено е писмо от Националния институт па метрология и хидрология,от съдържанието на което се ,по време на пътния инцидент на 10.11.2019г.,около 17,15ч.залезът на слънцето е отбелязан в 17,04 ч.,като времетраенето на сумрака е 33 минути.Няма данни за намалена видимост поради мъгла в района на града.Вероятността за това е определена като малка.

С оглед на горното от правна страна съдът приема,че предявеният иск е допустим .Съгласно чл. 498, ал. 3 от КЗ допустимостта на прекия иск против застрахователя е обвързана с наличието на започната процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" и изтичането на тримесечен срок от предявяването на претенцията пред застрахователя или пред негов представител. Не се спори, че на 27.12.2019 г. ищцата е отправила до ответното дружество писмена застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, по която е изплатено обезщетение в размер на 560,00лв.,с който размер ищцата не е съгласна .

Предявени са обективно съединени искиви претенции с правно основание чл.432 ал.1 от КЗ и по чл.86 от ЗЗД.

Съдът приема,че предявеният главен иск е неоснователен.

При предявен иск с правно основание чл.432 ал.1 от КЗ,отговорността на застрахователя може да бъде ангажирана при наличието на извършен деликт от застрахованото лице,като същата е функционално обусловена от

обема на отговорността на извършителя на непозволеното увреждане. В конкретния случай съдът приема, че застраховалия гражданската си отговорност при ответното дружество водач ЕЛВ. Р. е извършила непозволено увреждане по отношение на ищцата с всички кумулативно необходими елементи от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД.

Увреждащото деяние се изразява в това, че на 10.11.2019г., около 17,15ч. ЕЛВ. Р. потеглила с автомобила си от ред паркирали автомобили на ул. "И. В." в гр. П. в посока Градската градина с намерение да направи обратен завой, като за целта първо е трябвало да извърши маневра завой наляво, след това движение на заден ход и след това отново завиване на ляво, за да смени посоката на автомобила. Установи се от заключението на допуснатата по делото автотехническа експертиза, както и от показанията на самата Р. дадени в съдебно заседание и обясненията дадени от нея в хода на административно наказателното производство, че при извършване на маневрата водача на лекия автомобил не е пропуснал преминаването на движещия се отляво зад него велосипед. След извършването на маневра завиване наляво е последвало спиране и установяване на автомобила напречно на улицата преди предприемане на следващата маневра движение на заден ход. При ширина на улицата от 4,8м. и дължина на лекия автомобил марка Р., модел М. С. от 4,134м., останалата свободна лява част от пътното платно е в размер на по-малко от 0,6м. За безопасно разминаване на велосипеда със спрелия автомобил, е била необходима странична дистанция от поне 16 см., което означава, че останалото свободно пространство за преминаване на велосипеда е било около 40 см. като по делото е установено, че непосредствено до бордюра е имало изкуствено създадена неравност на пътя. Именно преминавайки през останалото свободно пространство и изкачвайки се върху неравността по пътя, най-вероятно и намалявайки скоростта на движението в този участък, велосипедиста е изгубил контрол върху управлението, устойчивостта и равновесието и е последвало падане наляво върху бордюра и тротоара.

Така описаното деяние е извършено от водача на застрахованото МПС противоправно в нарушение на разпоредбата на чл.25 ал.1 от ЗДвП, която указва, че водач на пътено превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътено превозно средство, да излезе

от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. В случая водача на лекия автомобил при излизане от реда на паркираните превозни средства, отклонявайки се наляво и премине в другата част на пътното платно, респ. в другата пътна лента, е създал опасност за движещия се след него велосипедист. Нарушена е и императивната разпоредба на ал.2 на чл.25 от ЗДвП, съгласно която при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. В случая автомобила е бил спрял в момента на преминаване на велосипеда, но останалото разстояние е била недостатъчно за разминаване. В действителност водача на лекия автомобил е поставил в ситуация на опасност велосипедиста, което е станало и причина за падането на същия и причиняване на телесни увреждания, което по делото е безспорно установено. Липсата на установен пряк удар, контакт и съприкосновение между двете превозни средства, не променя извода на съда, че именно действията на водача на лекия автомобил са причина за пътния инцидент.

Деянието на водача на застрахования автомобил освен, че е противоправно е извършено виновно. В хода на производството по делото ответната страна не ангажира доказателства годни да оборят законоустановената презумпция за вина на извършителя на непозволеното увреждане по чл.45 ал.2 от ЗЗД. Твърденията на ответника, че водача на лекия автомобил не е видял велосипеда поради спрелите зад него автомобили и навън по това време от денонощието е било тъмно, поради което се касае за случайно събитие, са недоказани. На първо място се установи, че видимостта за тази част от денонощието е била добра въпреки, че е било на смрачаване, а на второ място водачът на автомобила е бил длъжен да се осигури необходимата видимост назад преди началото на маневрата, още повече, че именно заради паркиралите зад него автомобили велосипеда се е движел в лявата част на пътя, което улеснява възможността същия да бъде забелязан. На

последно място вещото лице-автоексперт установява,че велосипеда е бил в зоната на видимост на автомобила осигурена от огледалата за обратно виждане.

С оглед на горното и при неоспорено от ответника застрахователно правоотношение по застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилиста за процесното МПС,ответникът дължи обезщетение вместо застрахованото лице за извършеното от него непозволено увреждане.

При определяне на размера на обезщетението съдът взема предвид вида и характера на увреждането,обстоятелствата,при които същото е настъпило,последниците от него и причинените на пострадалата ищца неимуществени вреди като цяло.От събраните по делото доказателства се установи,че вследствие падането заедно с велосипеда залитайки наляво,ищцата е получила телесни увреждания диагностицирани като контузия на лявата част на гърдния кош и корема без открита рана и охлузвания.Ищцата и била на 51 години в добро общо състояние,поради което експертите установяват,че възстановителния период за охлузванията е около седмица,а за контузията на гърдния кош и корема – около две три седмици при правилно протичане на оздравителния период.

Съдът приема,че болките са били най –силни при падането,при обработката при приемане в болницата и при извършените при приема изследвания и манипулации,след което са започнали да отслабват като резултат от назначената и провеждана терапия с болкоуспокояващи медикаменти,като с оглед заключението на вещите лица са отшумели напълно или почти напълно след около 20 дни.От заключението на вещите лица не се установи ищцата да е имала ограничения в от битово хигиенно или друго естество.Поради това съдът не кредитира показанията на свидетелката на ищцата Виолета Янкова,че когато видяла ищцата след изписването ѝ от болницата тя не можела да се движи,че се наложило да остане при нея десет дни денонощно,а след това още два месеца от сутрин до вечер,за да се грижи за нея и домакинството ѝ,в т.ч.да я къпе и да я води до тоалетна.Свидетелката сочи,че ищцата е била в болница в продължение на една седмица,докато в действителност престоя в болницата е бил за 3 дни- от 10.11.2019г.вечерта до 13.11.2019г.Редом с това свидетелката установява,че ходела в дома на ищцата да гледа и мъжа ѝ ,който бил болен,както и че ходела при ищцата когато

същата са разболяла от пневмония. При това положение съдът не може да прецени достоверността на показанията на свидетелката досежно продължителността на възстановителния период за ищцата от гледна точка на това, че самата тя е в известна степен обърквана когато трябва да изясни обстоятелства свързани с времето и конкретните поводи за посещенията си в дома на ищцата. От друга страна при преценка на свидетелските показания съдът на основание чл.175 от ГПК съдът взема предвид евентуалната заинтересованост на свидетелката от благоприятен за нея изход на делото.

Към настоящия момент възстановителния процес е напълно завършил, не се очакват неблагоприятни последици като постоянен или временен болков синдром, няма белези останали по тялото и др. следи от инцидента. Работоспособността на ищцата е напълно възстановена и свидетелката Я. установява, че след излекуването ѝ от бронхопневмония същата е тръгнала отново на работа. Болките, които е изпитвала ищцата в един по-продължителен период от време, вкл. и към момента на прегледа от назначените по делото вещи лица, според дадените от д-р П. разяснения в съдебно заседание, имат предимно субективен характер и са в резултат на непрекъснатата кашлица на ищцата, която е пушач от 20-30 години и страда от хроничен бронхит.

При това положение съдът приема, че обезщетението определено от съда при съблюдаване на принципа на справедливостта по чл.52 от ЗЗД възлиза на 1000,00 лв.

Недоказани останаха в хода на производството по делото твърденията на ищцата, че в следващите седмици след изписването ѝ от болницата, болките не стихвали, а се увеличавали въпреки продължаващото медикаментозно лечение при домашни условия. От медицинска гледна точка липсват данни за причини за увеличаване на болката, а липсата на данни за явяване на ищцата на назначените контролни прегледи, е индиция за точно обратното. Недоказано остана твърдението, че вследствие полученото при пътния инцидент травматично увреждане в гръдната област е настъпило усложнение – ищцата заболяла от бронхопневмония, заради което се наложило да бъде хоспитализирана за втори път. От приетото като доказателство по делото експертно заключение са установи по безспорен и категоричен начин, че пневмонията е двустранна, бактериална и не е в причинна връзка с

травмата. Не се доказаха и твърденията на ищцата за негативни психически преживявания – че се страхувала за живота си, че станала притеснена, трудно заспивала, сънувала кошмари, че изпитва страх при пресичане и при преминаване на превозни средства, че спомена за катастрофата променя ежедневието ѝ и възпрепятства всичките ѝ ежедневни работи. От показанията на разпитаната свидетелка може да се приеме, че освен болките, които ищцата е претърпяла, същата е изпитвала и страх от преживяното, и нежелание да управлява велосипед, което е обяснимо и представлява естествена реакция и нормална проява на инстинкта за самосъхранение на един толкова ранен етап след инцидента. Недоказано е твърдението на ищцата в допълнителната искова молба, че е била на постелен режим в продължение на три месеца в резултат от травмата, тъй като вещите лица в заключението посочват, че не имало ограничения за ищцата в битово отношение, а последващото влошаване на здравословното ѝ състояние с оглед заболяването бронхопневмония, което е наложило продължаване на временната нетрудоспособност не е във връзка с травмите получени при пътния инцидент. Недоказано остана твърдението в допълнителната искова молба, че месеци наред ищцата била отглеждана от децата и съпруга си като бебе, напротив това твърдение се опровергава както от експертното заключение, така и показанията на св. Янкова, която установява, че тя е ходела да помага на ищцата, а така също че и съпруга ѝ е бил болен, заради което тя също впоследствие посещавала дома им.

Съдът счита, че обезщетение в размер на 1000,00 лв. е справедливо и в достатъчна степен може да компенсира ищцата за претърпените от нея неимуществени вреди като последица то пътния инцидент.

Съдът следва да разгледа и направеното от ответната страна правонамаляващо възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата с правно основание чл. 52 ал. 2 от ЗЗД. За да е налице съпричиняване по смисъла на чл. 51 ал. 2 от ЗЗД, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, със свои действия или бездействия като без значение е наличието на вина. Важна е връзката между конкретно установеното поведение на пострадалия и настъпването на увреждането, т.е. тълкуването на нормата на чл. 51 ал. 2 от ЗЗД налага разбирането, че за да е налице вина на участник в пътното движение и принос

на увредения към щетата, е необходимо не само извършването от последния действия да нарушават предписаните от ЗДвП и ППЗДвП правила за поведение, но и нарушенията да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат.

В случая съдът приема, че ищцата обективно и то в много голяма степен е допринесла за вредоносния резултат, създавайки условия за настъпването. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало (наред с неправомерното поведение на деликвента) до увреждането като неблагоприятен резултат. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, което увреденият има право да получи като паричен еквивалент на произлезлите от деликта вреди, изключват допустимостта съдът да обосновава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения. Установи се по делото, че ищцата управлявала велосипеда привечер, на смрачаване, без поставена светлоотразителна жилетка и без наличие на светлоотразители и фак. Тези обстоятелства съдът приема за установени въз основа на свидетелските показания, събрани по делото чрез разпита на св. Р., които не са опровергани от ищцата нито чрез ангажиране на гласни доказателства, нито чрез предоставяне на велосипеда на разположение на експертите за анализ на неговата изправност и оборудване. Това на практика е затруднило водача на ПМС да възприеме ищцата като участник в движението и да съобрази поведението си с него. Нарушена е разпоредбата на чл. 79 т. 3, т. 5 и чл. 80 ал. 1 от ЗДвП. Нарушението е в пряка връзка с увреждането, тъй като в показанията си св. Р. установява, че преди да чуе шума от падането на ищцата, не е забелязала приближаването на велосипеда. Нарушена е и разпоредбата на чл. 20 ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП. Съгласно ал. 1 на посочената законо разпоредба водачът е длъжен да контролира непрекъснато пътното превозно средство, а съгласно ал. 2 - водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. В случая

скоростта на движение на велосипеда е определена от експертизата съгласно изследователската таблица на Й. П. на база възраст и пол на велосипедиста, вид велосипед на 10,5 км./ч. като средна минимална скорост. Установено е и че движейки се зад автомобила ищцата е могла да възприеме ситуацията с изпълняваната от него маневра завиване наляво и да предприеме своевременно намаляване на скоростта и спиране, като в този случай ПТП не би настъпило. Липсват твърдения, че ищцата е предприела посочените действия, а ако ги е предприела то това е станало със закъснение, вследствие което произшествието е станало непредотвратимо. Несвоевременната и неправилна реакция на ищцата на пътната обстановка е станала причина за падането ѝ в момент, в който вместо да спре, е предприела разминаване с автомобила на тесен и неравен пътен участък. Разминавайки се с автомобила същата е изгубила контрол върху баланса и равновесието, за което е допринесло и обстоятелството, че велосипеда е бил натоварен с сноп ламиниран паркет с тегло около 15 кг., при тегло на самия велосипед 13 кг., което според вещото лице, както самия начин на закрепване на товара-странично на рамката, води до изместване на центъра на тежестта, затруднява управлението на велосипеда, баланса и равновесието на превозното средство още повече при случаи като настоящия – при разминаване на тясно разстояние, изискващо движение на ниска скорост и неравности по пътя. Ищцата е нарушила и разпоредбата на чл. 127 ал. 1 т. 3 от ЗДвП, съгласно която при превоз на товари водача е длъжен същите да не ограничават видимостта на водача и да не нарушават устойчивостта и управляемостта на пътното превозно средство.

При посочените по-горе действия на ищцата като участник в движението, които съдът приема, че редом с действията на водача на лекия автомобил в съвкупност са станали причина за пътния инцидент, следва да се направи извод за съпричиняване на увреждането от пострадалата, което е основание за намаляване на обезщетението. Степента на принос на ищцата съдът определя на 50%, поради което и след редуцията на обезщетението, определено от съда по-горе на 1000,00 лв., ответникът дължи сумата 500,00 лв.

Иска се явява обаче изцяло неоснователен, тъй като по делото се установи, че ответникът извън съдебно след предявяване на застрахователна

претенция от ищцата е изплатил сумата от 560,00лв.Твърденията на ищцата са,че сумата действително е изплатена,но като обезщетение за претърпени от ищцата имуществени вреди.Това твърдение своевременно е оспорено от ответника с отговора на исковата молба.Посочено е,че с молбата за изплащане на застрахователно обезщетение ищцата не е представила доказателства за разход на средства ,и в тази връзка изплатеното представлява обезщетение за неимуществени вреди.

При това положение в тежест на ищцата бе да представи доказателства за имуществени вреди и техния размер,каквито доказателства не се представиха по делото.Нещо повече,няма формулирани твърдения в тази насока,а в заключение следва да се отбележи,че в заключението си експертите са категорични,че ищцата не е провела лечение в домашни условия поради липса на представени рецепти и др.документи установяващи закупуване на лекарства.

С оглед неоснователността на главния иск неоснователен се явява и аксесорния по своя характер иска,обективно съединен с него по чл.86 от ЗЗД,който също ще следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на делото основателно се явява искането на ответника за осъждане на ищцата да заплати деловодни разноски на основание чл.78 ал.3 от ГПК в размер на 1065,00лв.по списъка по чл.80 от ГПК.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН иска с правно основание чл.432 ал.1 от КЗ,предявен от АТ. Й. АС.,ЕГН *****,гр.П.,ул.“С.” №** за осъждане на ответника “Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве” АД с ЕИК *****,седалище и адрес на управление:гр.С.,бул.“Д-р.Г.М.Д.” №1,представявано от Изпълнителните Директори Б. И. и Р. М. да заплати сумата от 26000,00лв.,представляваща обезщетение за неимуществени вреди-болки и страдания,вследствие пътен инцидент на 10.11.2019г.в гр.П.,причинен от ЕЛВ. Р. като водач на лек автомобил марка “Р.” , модел “М. С.” с рег. НРА***ВТ ,за който е сключена валидна застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите при ЗАД

“Далл Богг Живот и Здраве” АД по застрахователна полица N BG***** с период на действие от 15.09.2019г. до 14.09.2020г.

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН иска с правно основание чл.86 от ЗЗД,предявен от АТ. Й. АС. за осъждане на ответника “Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве” АД да заплати законна лихва за забава върху главницата от 26000,00лв.,считано от 27.12.2019г.,когато ответникът е уведомен от ищцата за настъпване на застрахователното събитие до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА АТ. Й. АС.,ЕГН *****,гр.П, ул.“С.” №* да заплати на ответника “Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве” АД сторените по делото разноси в размер на 1056,00лв.по списъка по чл.80 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пловдивския Апелативен съд в дву седмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____